

delser, han havde faaet fra Dansk Kvinde-samfund, men Grunden var Hensynet til Kulturen; af denne Grund var det nødvendigt at fastslaa dette Lighedsprincip, som der kan tvistes om, hvorvidt det stammer fra Kristendommen eller ej. Den højtærede Minister talte om enkelte løsrevne, misvisende Sætninger af Bibelen, som er fremdraget i Dagspressen, ogsaa af kirkelige Ordførere. Ja, det er en ganske subjektiv Bedømmelse af disse Skriftsteders Værdi, og det maa være meget ubehageligt for den højtærede Kirkeminister, at han har baade den gamle og den nye Pagt imod sig. Den ganske kristne Verden har tillagt disse løsrevne Skriftsteder modsat Værdi af den, den højtærede Minister tillægger dem.

Kammersgaard: Jeg skal ikke forlænge denne Debat synderligt, men indskrænke mig til en kort Bemærkning, idet jeg for øvrigt ganske slutter mig til den højtærede Kirkeministers Udtalelser. Et Par enkelte Ting er der dog, som jeg vil omtale. Fra flere Sider er det hævdet, at dette Lovforslag ikke er krævet fra Kirkens Side, og det er for saa vidt rigtigt, men det maa dog tages i Betragtning, at det er krævet fremsat af Mennesker, der har uddannet sig med denne særlige Gerning for Øje, uddannet sig under saadanne Forhold, at der ingen Ud-sigt var for dem til at faa den offentlige Ansættelse, som deres Uddannelse i øvrigt berettigede dem til. Dertil kommer, hvad jeg ikke finder mindst bemærkelsesværdigt i denne Forbindelse, at Lovforslaget er anbefalet af adskillige af Landets Biskopper. Det nytter nemlig ikke at prøve paa, som det er gjort under denne Debat, at fremstille Sagen saaledes, som om Biskopperne i al Almindelighed har udtalt sig imod Lovforslaget. Det er ingenlunde Tilfældet. Adskillige af Biskopperne har ikke alene udtalt sig for, men ligefrem anbefalet Lovforslaget til Vedtagelse. Biskoppen over Lolland-Falsters Stift har anbefalet Lovforslaget og ligeledes Biskoppen i Haderslev Stift. Det turde dog være Bevis for, at man ikke kan anføre som en Grund til ikke at fremme Lovforslaget i dette Ting, at Biskopperne i Almindelighed har forkastet Lovforslaget. Jeg indrømmer, at man kan have noget imod Lovforslaget og Lovforslagets Principper, men i Bispernes Udtalelser finder man Svar, der fraraader Lovforslagets Vedtagelse, og Svar, der tilraader dets Vedtagelse.

N. Johan Laursen: Det kom ikke overraskende for mig, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen betegnede det Standpunkt, som jeg havde gjort mig til Talsmand for, som Independentisme. Jeg tror, at det ærede Medlem brugte det samme Ord, da vi sidst forhandlede Lovforslaget om Kvinders Adgang til Præsteembeder. Men dette Udtryk bliver jo ikke mere rammende ved at blive gentaget. Jeg maa hævde, at der er ikke Spor af Independentisme i den Stilling, jeg tager, og jeg tror ikke, det skulde kunne medføre en Sprængning af den danske Folkekirke, om en Menighed og en Kvinde, der havde de tilbørlige Kvalifikationer, enedes om et Samarbejde som henholdsvis Menighed og Præst. Det kan den danske Folkekirke saa vist taale. I øvrigt tror jeg, man skal bruge Udtrykket Sprængning med nogen Varsomhed. Den danske Kirkes Historie i det sidste tre Kvant Aarhundrede viser, at dette Udtryk har været brugt mangfoldige Gange og det af Folk, om hvem man skulde tro, at de havde Evne til at vurdere aandelige Bevægelers Virkninger. Men det har vist sig, hver Gang den Trusel er udtalt, at Begivenhederne ikke har opfyldt disse Spaadomme, og det er jo overmaade godt. Jeg forstaar imidlertid ikke, at det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen, naar han mener, at Gennemførelsen af dette Lovforslag kunde have saa farlige Følger som en Sprængning af Folkekirken, da indenfor det teologiske Fakultet har kunnet finde, at der ingen principielle Betænkeligheder var at anføre overfor Lovforslaget. Hvis jeg er inde i Independentisme, har jeg i hvert Fald det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen med mig, og saa er jeg jo i godt Selskab.

Det ærede Medlem Fru Elna Munch viede mig en ganske særlig Interesse. Det ærede Medlem vendte tilbage til Modsætningen mellem Hr. Jensen-Sønderup og mig, sidste Gang et Lovforslag af lignende Art blev behandlet, og det ærede Medlem kom ind paa sin Yndlingstanke: at det var Venstre, der bøjede sig ind under det konservative Aag, hvilket fandt Udtryk i, at jeg tog Ordet under Behandlingen af dette Lovforslag. Jeg kan berolige det ærede Medlem; det ene har ikke det mindste med det andet at gøre. Jeg vil her gerne gøre en Bemærkning i al Almindelighed; der blev før talt om, at jeg var Venstres Ordfører, og det er jo rigtigt; men naar det tillige blev sagt, at jeg paa en Maade ogsaa skulde staa inde for hver af mine Partifællers Opfattelse af dette Spørgs-